

מסורת הש"ס

א) לקמן ע"א. ב) לקמן
ע"א. ג) [לעיל יח. שבועות
כז:]. ד) [במדבר ל:].
ה) [ע"ש היטיב ובר"ן איתא
על נכון וכן ברש"י שכתבו
מרבא דלעיל יח.].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שמע אברהם וכו' חזר האב ומיפר חלקו; (ב) רש"י ד"ה זומרים וכו' מקלים קלישי היכל האב וכו' שאין אצטרופי ממנו לגלגל והדא' (ג) ד"ה יש שאלה וכו' מופר אז לא הסד' וכו' ע"ל סוף הפרק פ"י צ"ה (ד) ע"ד שם: (ה) ד"ה יש שאלה וכו' מופר אז לא הסד' וכו' ע"ל סוף הפרק פ"י צ"ה (ו) ד"ה יש שאלה וכו' מופר אז לא הסד' וכו' ע"ל סוף הפרק פ"י צ"ה (ז) ד"ה יש שאלה וכו' מופר אז לא הסד' וכו' ע"ל סוף הפרק פ"י צ"ה (ח) ד"ה יש שאלה וכו' מופר אז לא הסד' וכו' ע"ל סוף הפרק פ"י צ"ה (ט) ד"ה יש שאלה וכו' מופר אז לא הסד' וכו' ע"ל סוף הפרק פ"י צ"ה (י) ד"ה יש שאלה וכו' מופר אז לא הסד' וכו' ע"ל סוף הפרק פ"י צ"ה

יש שאלה בהקס מי היו מופר הנדר
 כריך לומר לה (י) בהפרתו או אין שאלה
 מפר לה בצעל או שאלה נאסר ששאלה
 מופר לה: ש"ס השאלה על ההקס. לל
 ומומרים להפר לה: ואין ששאלה על הה

גליון הש"ס

בר"ן ד"ה בעי רבה וכו'
דאיתקושי איתקוש. עיין
בר"ן לקמן דף פו ע"ב
ד"ה למימרא:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] גמ' יש שאלה זהקס או
 אין שאלה זהקס. נ"ב
 עמ"ש על הגליון לעיל דף
 קז ע"א ודו"ק:

פירוש הרא"ש

שמע אביה והפך לה
ולא הספיק הבעל לשמוע
עוד שמת חוזר האב
ומפר חלקו של בעל. הן
זה שמעין מראש דכיון
להפך האב נחיי הנצל
ולא הותרה בצלות הספה
שוב לא מועיל הפרוט דלא
מצינו שתי הפרות באיש
אחד קמ"ז: הן הן דברי
ב"ש. ודכפירא להו מיגו
גין וספחיה האב נשאר
חלה הנצל שלם נאסרו

וזהו כי האב ומופר חלקו
 והורשו לאב ולא תפסה
 מ"מ מזה כשהפר האב חלקו
 לכל ולא אמרין מזה מהפר
 חלקו הבעל על ידי הפרת
 קיום ואבא ונמי מפר חלקו
 או לא נמי אמרין לא דמתי
 קיום וזה נדבר דמאי: **ה**
 ושאל לחכם על הפרתו חזר
 וכן על שאלה: **ק**יים לייב
 נתיקם הגזר על ידי הרהור
 גשאל על הראשונה בענין
 שבושה שלא אורכ ואכל אינו
 על העושה משום שדמיו מתח
 לייב ולא אמר לא תחול הקס

רעז"י

נערה המאורסה

שמע אביה והפר לה. זו ביום ולא הספיק הבעל לשמוע שיפר לה עד שמת חוה ^(ה) ומיפר חלקו של בעל ואין צריך להפר חלקו הואיל וכבר הפר: **ז"ה אומרים אין יכול להפר.** חלקו של בעל בלעד אא"כ חוה ומיפר חלקו עמו משום דקצירא להו מקליש ^(ו) היכא דהפר חד

בָּלָא חֲבֵרִיָּה וְאֶחָדִי הוּא הַנֶּדֶר שֶׁלֹּם אֲלֵא
שֶׁאֵין אִיסוּרָא חֲמור כְּדִתְחַלֵּה וְכִין
לְדַבְּרֵי הַנֶּדֶר שֶׁלֹּם הוּא מֵיַדֵּי לִיה
נִטְטֵל חֲלָקוֹ וְחֲלָק הַבְּעַל דִּנְתַּרְוֹקֵנָה
רְשׁוּתוֹ לוֹ: **וְזִית שְׂמֵרִי סִבְרִי מִיגו קֹא**
גִּיּוּ. כִּי קִטְס הָאֵר וְהַפֶּר חֲלָקוֹ חֲמור
לְשִׁמָּה וְתַבְשֻׁלִּים הָיוּ וְעֵדִין חֲזִין קִיס
וְכַשְׁמִיפֵר עֲכָשׂוֹ חֲלָקוֹ שֶׁל בְּעַל הוּא
שֶׁלֹּם מוֹפֵר: **ש״מ.** דִּתְנִיֵּי הִיא וּמִקְלָשׁ
קִלִּישׁ כְּבִית הַלֵּל: **יֵשׁ שְׂאֵלָה בְּהֶסֶם.**
שֶׁאֵם קִיַּיְמוּ לֵה נִדְרָה הָאֵל וְהַאֲרוֹס
וְנִשְׁאֲלוּ עַל הַקִּמְתָּן מִהוּ מִי יֵשׁ שְׂאֵלָה
וְיִכְוִלִין לְהַפֵּר לֵה אִלּוּ לֵא: **יֵשׁ שְׂאֵלָה**
בְּהֶסֶר. לִיכָא דְקִיסִי הַאֲחֵד וְהַפֶּר
הָאֲחֵד יִכּוֹל הַאֲחֵד לְשַׁלּוֹם עַל הַקִּמְתָּן
בְּצִמְמוֹס שֶׁפֶר כִּבְרִי הִשְׁנִי וְהוּא מוֹפֵר: **(ו:)**

ענין אחר יש שאלה בהפך. כלו' אח"כ
יש שאלה בהקס מי הוי מופר הנדר בצאומה שאלה דהקמה דאין
נרריך לומר לה (י) בהפכתו או אין שאלה בהפך דלא הוי מופר אח"כ
מפר לה בעל או האב לאחר שנשאל דצאומה שאלה דהקמה לא הוי
מופר לה: "ס"ש נשאלין על ההקס. ליישנא קמא נשאלין על ההקס
ומוותרין להפך לה: ואין נשאלין על ההפך. דהייכא דקיים אחד וההפך
אחד אין נשאל (א) אללא או כולו בהפך או כולו דהפכה בעינין
ווליישנא בתרא נשאלין על ההקס ומוותרין להפך לה אח"כ ואין נשאלין
על ההפך דאין הנדר מופר במה שממיר החכם לבטל ההקמה אח"כ
מיפר לה בעל או אב לאחר"כ: ע"א יש שאלה בהקס. שקיים לה הבעל
או האב הנדר ואח"כ הלך ונשאל עליו לחכם והמירו החכם (י) מי
אמריין דכיון שקיים את הנדר שוב אין נשאלין עליו ולא הוי שאלה
משאלא או דלמא כיון שהמירו חכם בטלה הקמתו וביטל הנדר: א"ס
יש שאלה בהקס י"א (לה) שאלה בהפך. כלומר ממוקם פה חכם
שמע את נדרה ולא רצה להפך אללא הלך ונשאל בו ביום על אותו
נדר לחכם מאי מי אמריין הואיל אם היא הולכת לחכם ונשאלת לו
שיבא ממירה דהא לדברי הכל אם נשאלת לחכם יכול להמיר לה
הבא נמי אם נשאל האב לחכם על נדר בתו יבא ממירה הואיל ואי
בעי מאי מיפר: "ס"ש דאמר רבי יוחנן נשאלין על ההקס. בצאומה
ענין שפירשתי ואין נשאלין על ההפך כן: קיים ליכי קיים ליוכי.
ענין וימני ונשאל על הקמה הראשונה וביטלה: מהו. כלומר הקמה
שניה דלא נשאל עליה בטלה בצאומה שאלה אי לא: "ס"ש דאמר רבא.
בפ' ואלו מותרין (לעיל יט.) (י) שצוהה שלא אורכ שצוהה כו' דאמר
רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו ה"נ אם נשאל על הקמה
ראשונה שניה חלה עליו: אמר קיים ליכי והדר אמר מופר ליכי.
במקך כדי דבור ובלשון הזה אמר במקך כדי דבור ראשון ולא מיחול
הקמה אח"כ חלה הפרה מהו מי ביטל ההקמה וקיים ההפך אי לא:
פ"ט

לקמאי ו"ל מיילי דלא נהירי ומשום הכי מפרשנא דה מאי דאיתחזי לי
לא חיילא דנהי דלקמן (דף ע.) מספקא לן קיים ליכי שעה ומופר ליכי

[illegible]

פרק עשירי נדרים

שמע אביה והפך לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמה חוזר האב ומפר חלקו של בעל. האי דקתני חוזר לא שיחזור להפך מה שהפך כבר דהיינו חלקו של אב אלא להכי תני חוזר משום שכבר הפך חלקו ועכשיו חוזר ומיפר חלקו של בעל ובהכי קגי ואין צריך

שחזור ויפר חלק עֲלָמוּ מִשּׁוּם דְּכוּיִן
 דְּלִיְהוּ לֹא מִתְּ אַע"ג דְּמִית לִיה צֶעֶל
 לֹא צִטְלָה הִפְרָה דְּלֹא: אֲמַר רַבִּי
 יִטְן הֵן הֵן דְּרַבִּי צ"ש. דְּקִסְבְּרִי דִּיכּוּל
 הָאֵצְל לְהִפְרֵ צִבִּי הֵאִי גּוּוּנָא וְצִהֲפֵרַת
 חֲלָקוּ שֶׁל צֶעֶל בְּלַחֲדוּ סְגִי מִשּׁוּם דְּהִפְרָה
 דְּלֹא צִיּוּן דְּלֹא מִתְּ לֹא אֲבִטְיָלָה לֵה: אֲנִל
 צִבִּי צִבִּי אֲנִל יִכּוּל לְהִפְרֵ כִּלְנָ.
 וְאִפִּי חֲזוּר וּמִפְר חֲלָקוּ וְחֲלָק הִצְעֵל.
 וְקֹא יִהְיִינן טַעמָא מִשּׁוּם דְּלִצְ"ש מִיגִיז
 גִּיז כְּשֶׁהִפְר הָאֵצְל תַּחֲלָה הִפְר חֲלָקוּ
 צִלְצֵד וְחֲלָק הִצְעֵל לֹא נִגְרַע כִּלְנָ אֲלֵא
 עֲדִיין הוּא קִיִּים נִגְמָרִי וְחִשּׁוּב הוּא
 לְהוֹרִישׁוּ לֹאֵצְ וְלִצְ"ה מִקְלָשׁ קִלִּישׁ
 כְּשֶׁהִפְר הָאֵצְל חֲלָקוּ נִגְרַע חֲלָקוּ שֶׁל
 צֶעֶל וְאִישׁוּ חֲשׁוּב לְהוֹרִישׁוּ לֹאֵצְ דְּכוּיִן
 דְּלֹא אֲחִבִּי אִיִּתִּיָּה הִפְרָה דְּרִיזִיָּה לֹא

צטולה לה ואכתי נדרה בקלישותיה קאי וכיון דקליש ניה חלקו של צע
לא מצי מפר אב. מיהו הני מילי בשלא נתארסה לאחר אבל נתארסה
לאחר צו ביום אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה כדמניא לקמן (דף
עב.) וכמו שפירש עלה דההיא צ"ל. הדין הוא פירושו דהאי שמעתא
דסמכא דעתין עילוייה וחזינא לרצון טובא מילי דלא נהירי ולא
בדרימין לן ואלא חיישינא למכתבניהו: **צעי רבא יש שאלה בסקס.**
אם קיים הוולד ושאל צו ביום על הסקס מי רבא יש מפר צו ביום א
לא אבל למחר פשיטא דלא מצי מפר דלא גרע משחיקה: **ואס"ל**
יש שאלה בסקס יש שאלה בהפר או אין שאלה. נראה צעני דאף
על גב דבהפר לא שייך שאלה דבשלמא הסקס כעין נדרה הוא אבל
הפרה לא אפילו הכי מצעיא לן אי יש שאלה בהפר משום דהפרה
והקמה איתקוש להדדי וכדאמר' לקמן (עב.) שאני הכא דאמר קרא' אישה
יקימונו ואישה יפרנו את שאלה לכלל הקס צל לכלל הפר לא צל לכלל
הקס לא צל לכלל הפר ומשום הכי צעי רבא' דיש שאלה בסקס
בהפר מהו מי אמרינן נהי דלא שייכא הכי שאלה אפילו הכי אמרינן
דיש שאלה *דאיתקושי איתקוש או דלמא למיתלא דהפרה דלא חזיא
ליה לא איתקוש. ומסקינן מדדבי יוחנן דלענין שאלה לא איתקוש:
צעני רבה קיים יוני קיים יוני ושאל על הקמה ראשונה מהו.
מי אמרינן כיון דצעידתא דאפיק הקמה שניה מפומיה לא חיילא מו
לא חיילא או דלמא נהי דבההיא שעתא לא חיילא היינו משום
דבההיא שעתא איתא להקמה קמייתא דלא שצקה ליה לצתרייתא
למיתלא אבל כי איתשיל לקמייתא משכחא צתרייתא רוחוה וחזיילא:
ס"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו. לעיל
בפרק ואלו מותרין (דף יח.) אמר רבא אמתניתין דשבועה שלא
אוכל שבועה שלא אוכל. והכא נמי כי מתשיל אהקמה קמייתא שניה
חלה עליו: **צעני רבה קיים יוני ומופר יוני ולא חיובל קמה אלא**
אם כן חלה הפרה מהו. חזינא בך צעיא ובמאי דפשטינן בה
לרבה פשיטא ליה דהקמה לא חיילא דממ"נ אי הפרה חיילא הקמה
ועה אי חיילא תרזייהו או לא שאני התם שנתן קצבה להקמה והפרה
אבל

מאוס להפדת העלע נתבעל לפי שאזי קיים שעתה הפדת האז אי נני שבתאמל לא הפד תהי
חלק בענין. וזי שזאלה בחרקם. אז קיים העניע ושאל תלמיס זמן שזאלה העניע להפד וזי
העניע: שזאלה העניע להפד וזי שזאלה העניע להפד וזי שזאלה העניע להפד וזי שזאלה העניע להפד
חור לאתני או לא: ת"ס [דאמיר ר"ח] שזאלים על העסק ואין שזאלים על ההפד: בעי רבה ק
על הקמה ראשונה מהו. מן דמיר דינור להפד לפי ההקמה שזאלים עניינע בלס שזאל
שבתאמל רוחא חיה: ת"ס [דאמיר ר"ח] שזאל על ההקמה שזאלים עניינע בלס שזאל
לא חלתה מדי ומושבע ועומד מהראשונה שני חלה עליו דכי משכח רוחא חיה: וה"נ
ליבי מופר ירמי וזא תחול הקמה עי דהיילא חברה מהו. מן חילא חלה או קמה לא
ליבי מדי ומושבע וזא תחול לא חלה עליו הקמה עי דהיילא חברה מהו: שזאל
מיכני למדי תפוס לשון ראשון אלל אפילו לרבי יוסי דאמיר קף גמיר דבריו אדם תפוס וחיי
ותומרת שלמים (תמורה ד: ה): מדי דוקא חלה עניינע קיים עניינע או אז חלה או חלה
לפד קף אכא דאז אפסר לתור או לתור או כיוו דמל דלשון לא חלה

ל הראשון: קיים ליבי ומופד ליבי ולא תחול הקמה אלא אם בן תחול הפרה מהו. ולא
בי יוסי דלמר אף בגמר דבריו אדם נתפס וחלו תרוייהו הני מילי גבי עולה ושלמים דיכולין
אחר זה מודה רבי יוסי דלמרינן תפוס לשון ראשון:

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פ"א מהלכות
 נדרים הלכה יט סמג
 גליון רמב"ט טו"ש ע"ד
 סימן רלד סעיף טז:
 ב (מ"י) שם הל' טן
 טו"ש ע"ש סעיף ה:
 ג מ"י שם פ"ג הל' כ
 טו"ש ע"ש סעיף מט:
 ד מ"י שם הלכה כב
 טו"ש ע"ש סעיף נ:

מוסף רע"י

[illegible]

תוספות

[illegible]

ממון שחלקו קיים יפר לו
ממירי דאי ביום של אחריו
הפרתו מי אמרין שהרד
ליבי קיים ליבי ונשאל
על הראשון או דלמא שיה
כל כרר או דשבויה שיה
שכח רוחא חילא: קיים
אלא מבעיא ליה [אם אמר]
חלה חלה ולא הפרה ולא
מתירייהו גבי תמורה עולה
בדמי חזיה עולה וחזיה
יו שמי:

אם אמר קיים ליכי ומופר
ל שניהם אף זה אחר זה